

Грамота про складення повноважень і припинення діяльності Державного центру Української Народної Республіки в екзилі 22 серпня 1992 року

22 серпня 2022 року виповнюється 30 років важливій події, яка не вповні була оцінена сучасниками і незаслужено забута зараз. Йдеться про передачу повноважень Державним центром УНР в екзилі демократично обраній владі України. Еміграційний уряд УНР діяв майже 72 роки, перебуваючи у різний час у Польщі, Франції, ФРН та США

22 СЕРПНЯ 2022

Василь Яблонський

Завідувач кафедри міжнародних відносин та міжнародного права Київського університету імені Бориса Грінченка

ГРАМОТА
про складення повноважень і припинення діяльності
Державного Центру Української Народньої Республіки
в екзилі

До відома Громадян України, всіх українців у розсіянні сущих та всіх, кому це треба знати, наше спільне послання від Державного Центру Української Народньої Республіки в екзилі:

Тому, що волею Українського Народу, висловленою IV-им Універсалом Української Центральної Ради з 22 січня 1918 року Українська Народня Республіка стала незалежною державою;

Тому, що волею Українського Народу з 1 листопада 1918 року проголошено незалежність Західньої Української Народньої Республіки;

Тому, що 22 січня 1919 року Актом Злуки Земель Українська Народня Республіка стала Соборною Державою;

Тому, що територія Української Народньої Республіки у висліді війни, проголошеної їй північним і західнім сусідами, була окупована ворожими арміями;

та у згоді з постановами, схваленими Трудовим Конгресом як парламентом України: "Закону про Форму Української Влади" з 26 січня 1919 року, "Закону про Тимчасове Верховне Управління та Порядок Законодавства в Українській Народній Республіці" та "Закону про Державну Народню Раду Української Народньої Республіки", схвалених Радою Народніх Міністрів та затверджених Головою Директорії Симоном Петлюрою 12 листопада 1920 року;

заіснував Державний Центр Української Народньої Республіки в екзилі як повноправний речник народу українського в його боротьбі за вольності та за державну самостійність і незалежність Соборної України, що продовжував діяти з 10 червня 1948 року в згоді з Тимчасовим Законом про реорганізацію Державного Центру Української Народньої Республіки, спираючись на волю діючих тоді українських політичних партій і організацій – Державний Центр Української Народньої Республіки в складі Президента, Віцепрезидента Української Народньої Республіки, Української Національної Ради та Уряду Української Народньої Республіки в екзилі

безперервно діяв на міжнародному форумі та серед української спільноти в західньому світі з метою прискорити відновлення державної незалежності України.

Тому, що Народ України демократичним і мирним шляхом Актом з 24 серпня 1991 року, підтвердженим всенароднім голосуванням 1 грудня 1991 року, відновив де факто і де юре державну незалежність України –

Ми – Президент Української Народньої Республіки, Голова Української Національної Ради і Голова Уряду Української Народньої Республіки в екзилі

у згоді з деклярацією Уряду Української Народньої Республіки з 12 червня 1924 року, постановою 10-ої Сесії Української Національної Ради з 19 червня 1989 року та постановою Надзвичайної Сесії Української Національної Ради з 14-15 березня 1992 року врочисто проголошуємо всьому народові в Україні і в розсіянні суццюму про складення повноважень і припинення діяльності Державного Центру Української

Народньої Республіки в екзилі, які він виконував упродовж сімдесятидвох років поза межами України.

Дано в Києві, столиці незалежної України [22 серпня 1992 р.]

За Державний Центр Української Народньої Республіки в екзилі підписали:

[Підпис] МИКОЛА ПЛАВ'ЮК

Президент Української Народньої Республіки в екзилі

[Підпис] МИХАЙЛО Г. ВОСКОБІЙНИК

Голова Української Національної Ради

[Підпис] ІВАН М. САМІЙЛЕНКО

Голова Уряду Української Народньої Республіки

ГРАМОТА

про складення повноважень і припинення діяльності Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі

До відома Громадян України, всіх українців у розсіянні суціль та всіх, кому це треба знати, наше спільне послання від Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі:

Тому, що волею Українського Народу, висловленою IV-им Універсалом Української Центральної Ради з 22 січня 1918 року Українська Народня Республіка стала незалежною державою;

Тому, що волею Українського Народу з 1 листопада 1918 року проголошено незалежність Західньої Української Народної Республіки;

Тому, що 22 січня 1919 року Актом Злуки Земель Українська Народня Республіка стала Соборною Державою;

Тому, що територія Української Народної Республіки у висліді війни, проголошеної їй північними і західними сусідами, була окупована ворожими арміями;

та у згоді з постановами, схваленими Трудовим Конгресом як парламентом України: „Закону про Форму Української Влади“ з 26 січня 1919 року, „Закону про Тимчасове Верховне Управління та Порядок Законодавства в Українській Народній Республіці“ та „Закону про Державну Народню Раду Української Народної Республіки“, схвалених Радою Народніх Міністрів та затверджених Головою Директорії Симоном Петлюрою 12 листопада 1920 року;

заіснував Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі як повноправний речник народу українського в його боротьбі за вольності та за державну самостійність і незалежність Соборної України, що продовжував діяти з 10 червня 1948 року в згоді з Тимчасовим Законом про реорганізацію Державного Центру Української Народної Республіки, спираючись на волю діючих тоді українських політичних партій і організацій —

Державний Центр Української Народної Республіки в складі Президента, Віцепрезидента Української Народної Республіки, Української Національної Ради та Уряду Української Народної Республіки в екзилі

безперервно діяв на міжнародньому форумі та серед української спільноти в західньому світі з метою прискорити відновлення державної незалежності України.

Тому, що Народ України демократичним і мирним шляхом Актом з 24 серпня 1991 року, підтвердженням всенароднім голосуванням 1 грудня 1991 року, відновив де факто і де юре державну незалежність України —

Ми — Президент Української Народної Республіки, Голова Української Національної Ради і Голова Уряду Української Народної Республіки в екзилі

у згоді з декларацією Уряду Української Народної Республіки з 12 червня 1924 року, постановою 10-ої Сесії Української Національної Ради з 19 червня 1989 року та постановою Надзвичайної Сесії Української Національної Ради з 14-15 березня 1992 року врочисто проголошуємо всьому народові в Україні і в розсіянні суцільному про складення повноважень і припинення діяльності Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі, які він виконував упродовж сімдесятидвох років поза межами України.

Дано в Києві, столиці незалежної України *22 серпня 1992р.*

За Державний Центр
Української Народної Республіки в екзилі
підписали:

Микола Плав'юк
МИКОЛА ПЛАВ'ЮК
Президент Української Народної Республіки в екзилі

Михайло Г. Восковинник
МИХАЙЛО Г. ВОСКОВИННИК
Голова Української Національної Ради

Іван М. Саміленко
ІВАН М. САМІЛЕНКО
Голова Уряду Української Народної Республіки